

РЕШЕНИЕ

№ 470

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5936** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от М. Д. Д. чрез адв. Т. от АК Б. срещу Заповед № 23-1058-000075/05.06.2023г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, издадена от ВПД Началник сектор към ОДМВР С., сектор „ПП“, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПAM "временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца".

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон и при несъответствие с целта на закона. Навеждат се доводи, че в същата не е посочено как е установено процесното нарушение - с техническо средство Дрегер или медицинско изследване, изтъква противоречие между текстовото посочване на нарушената норма и цифровото ѝ изписване, което съществено засяга правото на защита, не е индивидуализирано превозното средство, с което е извършено нарушението, изтъква се издаване на талон за медицинско изследване с голямо закъснение спрямо момента на установяване на нарушението, което води до необективност на резултата от същото, неспазване на изискването за форма, поради липса на мотиви и неизяснени обстоятелства, както и че не е посочено конкретното основание по чл. 171 т.1 б. „б“. Излага се искане за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован не се явява, не се представлява.

Ответникът - ВПД Началник сектор към ОДМВР С., с-р „ПП“ не се явява, представлява се от главен юрисконсулт Ш., който излага становище по жалбата. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА № 955201 от 03.06.2023 г., издаден от Х. С. И., на длъжност младши автоконтрольор при ОДМВР С., сектор “ПП”, с който е установено, че жалбоподателят, М. Д. Д., на същата дата около 07, 47 часа, на път 111-868, км 14+200м.с посока на движение от [населено място]. Серафиново към [населено място], управлява личния си лек автомобил "М." ЦЛС 320 ЦДИ, с регистрационен номер [рег.номер на МПС]. При извършена проверка е установено, че жалбоподателят лъха на алкохол, посочил, че е изпил 200гр. водка преди около б часа, поради което бил изпробван с техническо средство Дрегер Алкотест тест 7510, фабричен номер ARPM 0753. Издаден бил талон за медицинско изследване № 102428 за МБАЛ С. и седем броя стикери на същата дата, връчени на нарушителя в 9.10ч.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 05.06.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно да се отнеме свидетелството за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Отнети са и СУ МПС №[ЕИК] и контролен талон №6959512.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на ВПД на Началник сектор към ОДМВР С. по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. /л.65/и Заповед № 81213-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед

№ 3453-1695 от 22.12.2022 г./л.67/ на директора на ОДМВР С..

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, който текст предвижда "който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи".

В случая жалбоподателят не е отказал да бъде изпробван с техническо средство – Дрегер Алкотест, което е отчело резултат 0,89 промила на хиляда в издишания от водача въздух и този резултат е релевантен за ангажиране на административната отговорност на водача, доколкото същият не е дал сравнителен материал за кръвно изследване, резултат от което би бил с преимущество.

Чрез нормата на чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на алкохол, административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Процесната заповед е съобразена с целта на закона.

Изложените в жалбата възражения са неоснователни, тъй като в оспорената ЗППАМ ясно и точно е посочено на база на какво изследване е ангажирана отговорността на Д.. На следващо място същият не е желал да направи медицинско изследване, която също е записано както в АУАН, така и в ЗППАМ. В случай, че това обстоятелство се оспорва /въпреки, че в жалбата не е релевиран такъв довод/, то подписването на АУАН без възражения опровергава тази теза. Жалбоподателят не твърди, че е дал проба за медицинско изследване, като причините за липсата на изследване са ирелевантни, поради което няма друга възможност да бъде установено обстоятелството дали и в какво количество се съдържа алкохол в кръвта на лицето, освен чрез техническо средство. Безспорно, вярно е отбелязаното в жалбата, че талон за изследване е връчен значително по-късно от момента на извършване на проверката, но с оглед на факта, че такова не е извършено това нарушение на процедурните правила също се явява ирелевантно и не може да повлияе на законосъобразността на оспорения акт.

Не се споделят и доводите за противоречие между текстовото посочване на нарушената норма и цифровото ѝ изписване, което съществено засяга правото на защита, тъй като съвсем ясно е посочено в какво се изразява нарушението, описани са всички индивидуализиращи данни – място, дата и час на извършеното нарушение, вид МПС и рег.№, както и съдържанието на нарушената норма – чл. 5 ал.3т.1 от ЗДвП: „

На водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози“.

В тази връзка законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставките по чл. 171 т. 1, б. "б. " от ЗДвП, на основание на която разпоредба, е наложена процесната ПАМ "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за не повече от осемнадесет месеца".

С оглед горното съдът намира обжалвания административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

Предвид изхода на спора на Сектор "Пътна полиция" към ОДМВР – С. се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, определено съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правна помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 62 - ри състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. чрез адв. Т. от АК Б. срещу Заповед № 23-1058-000075/05.06.2023г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП.

ОСЪЖДА М. Д. Д. [ЕГН] да заплати на ОДМВР [населено място] сумата от 100/сто/лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: